

Publicerad 2009-08-23 11:27 av kirsikka

en dikt om att inte kunna fatta sig kort

frihet är inte rätt ord

jag tillhör ett förföljt släkte
förminskad, förstörad, oräknad, osynlig
man ska inte greppa tag om sitt övergrepp
inte omfamna det i ömkan
men så hisnande tydligt
så uppenbarat i tonen, i språket
i historiens marginaler där jag av misstag spilldes ut.

Att jag låg där hela tiden, omhulad omsluten
förvarad
men andades likt dem andra
där utanför

Frihet är inte rätt ord, eller åtminstone inte utanför sin kontext,
men friheten var min längtan och min största skräck:
en dag stå där oskyddad
- till allmän beskådan, bespottning
Granskad inte som den jag blivit under deras omvårdnad,
utan som den jag var:
ett misstag
ett undantag
inom de ramar som ritades på ett möte
där jag var den enda frånvarande.

Bedömd och berättad - alltid i förhållande, aldrig fick jag en chans att börja om från början.
Och nu talar du till mig om min emancipation
som om den angår bara mig
fastän det var du som satte ordet i min mun.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kirsikka med Poeter.se id #4852 innehar upphovsrätten